

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 86 van 15 juni 2007
in de zaak X / IVe kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} NEDERLANDSE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Myanmarese nationaliteit, op 5 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing tot weigering van de erkenning van de status van vluchteling van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feitelijke gegevens van de zaak

1.1. Overzicht van de procedure

Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 juli 2004 het Rijk binnenkwam, diende op 9 juli 2005 een asielaanvraag in. Op 27 oktober 2004 werd zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaard. Op 15 januari 2007 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

2. In het verzoekschrift worden de feiten door verzoeker als volgt uiteengezet:
“Verzoeker is een X, afkomstig uit X in de deelstaat X in X. Het dorp van verzoeker werd aangevallen door de X. Er werden toe verschillende mensen aangehouden. Verzoeker en zijn moeder konden ontkomen en zochten hulp in het

naburige Bangladesh. Aldaar werd verzoeker en zijn moeder ondergebracht in het vluchtelingenkamp te X.

Na een jaar echter overleed de moeder van verzoeker. Hij werd opgevangen door X, zelf ook een vluchteling die afkomstig was van hetzelfde geboortedorp als verzoeker. Verzoeker verbleef ongeveer vijf jaar in het vluchtelingenkamp. Nadien vond hij een onderkomen te X. Hij werd daar opgevangen door een Bengaal, X. Onder invloed van deze laatste raakte verzoeker betrokken bij de X-league. In januari 2004 was er een conflict over landeigendom tussen leden van de X-league en leden van de rivaliserende Bangladesh National Party ("BNP"). Verzoeker werd samen met andere leden van de X-league beschuldigd van terrorisme en verboden wapendracht. Verzoeker wist reeds in 2004 van het bestaan van de klachten en de aanbevelingsbrieven. Verzoeker is de mening toegedaan dat het gaat om valse aanklachten die door de BNP werden ingediend. Verzoeker kon als (illegale) Rohingya in Bangladesh geen eerlijk proces krijgen. Verzoeker vreesde te worden teruggestuurd naar Myanmar. Tot aan het vertrek van verzoeker uit Bangladesh, dook hij onder op verschillende plaatsen. Op 25 mei 2004 vetrok verzoeker per schip vanuit Bangladesh. Op 8 juni 2004 kwam hij in België aan en startte hij op 9 juli 2004 een beroepsprocedure."

2. Verzoeker bewijst zijn identiteit niet aan de hand van identiteitsdocumenten. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij een Rohingya uit Myanmar is, doch erkent dat hij tot op heden niet de nodige identiteitsbewijzen kan voorleggen. De Commissaris-generaal stelt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan verzoekers bewering een Rohingya uit Myanmar te zijn.
3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., The law of refugee status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. In beginsel berust de bewijslast bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54).
4. Verzoeker beweert dat hij door zijn moeder werd opgevoed in het Rohingya en tot zijn acht jaar uitsluitend deze taal sprak. Hij zou ook Rohingya gesproken hebben tijdens zijn verblijf in het vluchtelingenkamp te Bangladesh, waar zijn medestudenten zelfs uit zijn accent konden afleiden dat hij van X afkomst was. Hij zou nu nog steeds enige noties hebben van het Rohingya.
1. Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker geen X begrijpt en ook niet spreekt. Verweerder stelt terecht dat het ongeloofwaardig is dat hij thans geen enkele notie meer zou hebben van zijn moedertaal en de taal die hij zijn hele jeugd heeft gesproken in het vluchtelingenkamp en met zijn landgenoten. Verzoekers beweerde afkomst kan niet overtuigen.
5. Verzoeker beweert in X verbleven te hebben tot achtjarige leeftijd. Er kan aldus redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker een aantal elementen kan aanbrengen uit de, weliswaar beperkte, leefwereld van een achtjarige jongen. Verzoekers kennis inzake zijn vermeende land van herkomst is echter zeer beperkt. Hij weet niet welke de nabijgelegen dorpen zijn en wat de afstand is van zijn geboortedorp tot deze nabijgelegen dorpen.

Hij kan ter terechtzetting evenmin antwoorden op de vraag of zijn dorp aan de kust ligt of niet. Verzoeker kan geen minimale elementen aanbrengen over zijn leefomgeving in Myanmar.

6. In de bestreden beslissing wijst de Commissaris-generaal op tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot de X-troepen: *"Voorts verklaarde u in dringend beroep uitdrukkelijk dat u reeds van X over de "X" had horen spreken (zie gehoorverslag dringend beroep, p. 4). In ten gronde bleef u vaag op de vraag wanneer u voor het eerst over de X hoorde. Ofwel had u het recent gelezen, ofwel had u het van X gehoord. Op de vraag wanneer u voor het eerst over de X gehoord of gelezen had stelde u dat dit niet zo lang geleden was, namelijk niet voor 1992. Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u reeds van X over de X had horen spreken en dat u voor het laatst in 1982 contact heeft gehad met X, beweerde u dat X er u wel over heeft verteld en dat u in 1990 in de krant over de X heeft gelezen (zie gehoorverslag ten gronde, p. 6)."*
1. In het verzoekschrift stelt verzoeker betreffende de X troepen het volgende: *"Verzoeker herinnert zich niet precies meer wanneer hij hoorde spreken over de X troepen. Aangezien de X troepen pas opgericht werden in 1992, kan het niet zijn dat verzoeker voor die datum reeds had gehoord over de X. Men kan niet anders dan concluderen dat hij zich vergist heeft en in de war was tijdens de verhoren op het CGVS."*
2. De Raad voor vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoekers verklaringen niet alleen tegenstrijdig maar bovendien onmogelijk zijn aangezien de X pas opgericht werden in 1992. Verzoeker kan geen aannemelijke reden geven waarom zijn kennis over de X dermate gebrekkig is en de Commissaris-generaal stelt terecht dat zijn asielrelaas ingestudeerd voorkomt. De X worden gevreesd door de Rohingya en verzoekers onjuiste verklaringen over hen maken opnieuw zijn bekendheid met X en de X onaanvaardbaar.
7. Betreffende verzoekers illegaal verblijf in Bangladesh stelt de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen dat het bevreemdend is dat verzoeker beweerde in Bangladesh nooit over zijn vader gesproken te hebben terwijl diens naam wel op het "FIR" en op de "WoA's" vermeld wordt.
1. Verzoeker stelt hierover in het verzoekschrift dat hij niet weet waarom zijn vaders naam op deze documenten vermeld wordt. Hij vermoedt dat zijn belagers en de autoriteiten op de hoogte zijn gekomen van zijn vaders naam via zijn school. Deze uitleg is niet afdoende. Bovendien blijkt uit de verhoorverslagen dat verzoeker weinig weet over de algemene situatie van de X in Bangladesh. Hij kent geen enkel vluchtelingenkamp bij naam, ook niet het vluchtelingenkamp waar hij zelf jarenlang zou verbleven hebben, en kan ook niet zeggen in welke periodes het gevaarlijk was voor X om teruggestuurd te worden naar Myanmar. De Commissaris-generaal stelt terecht in de bestreden beslissing dat van iemand die ergens illegaal verblijft, en vreest te worden teruggestuurd, redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij van dergelijke informatie op de hoogte is.
8. Met betrekking tot verzoekers politieke activiteiten wijst verweerder erop dat hij hierover eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegde. Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde hij uitdrukkelijk dat hij nooit lid was van de X-league, nooit werd opgepakt, en nooit het slachtoffer was van een schending van zijn lichamelijke integriteit. Op het Commissariaat-generaal verklaarde hij daarentegen

wel lid te zijn van de X-league en legde ook een brief neer van de X-league waarin vermeld wordt dat hij geregeld door de politie gemarteld werd.

1. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker wel degelijk lid te zijn van de X-league, maar verklaart niet waarom hij hierover niets zei op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verweerder stelt terecht dat het louter bevestigen van zijn laatste verklaringen geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid. Bovendien moet erop gewezen worden dat uit publieke documenten blijkt dat de Rohingya zich niet inlaten met de politieke situatie in Bangladesh en ook door de Bengaalse politieke partijen buiten hun actieterrein worden gelaten. Verzoeker maakt evenmin niet aannemelijk dat hij als X politiek actief kon zijn bij de X-league in Bangladesh.

9. Subsidiaire bescherming

1. Verzoeker meent recht te hebben op subsidiaire bescherming en motiveert dienaangaande in het verzoekschrift het volgende: *"X kampt met verschillende afscheidingsbewegingen die allemaal verschillende delen van het land voor zich opeisen. In sommige gebieden heeft de regering niets meer te zeggen; er is een soort van wildwest-situatie ontstaan waarin sommige gebieden door bendes bestuurd worden. Het is dus niet veilig voor verzoeker om terug te keren naar X, aangezien de onstabiele situatie waarin het land verkeert."*
 2. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij afkomstig is van X. Hij legt geen identiteitsdocumenten neer en spreekt de taal niet. Bovendien blijkt uit de gehoorverslagen dat zijn kennis met betrekking tot X zeer beperkt is en dat zijn verklaringen frauduleus voorkomen.
10. In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
 11. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 juni 2007 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

K. DECLERCK.